

Paul Noth este scriitor și ilustrator. Desenele lui apar regulat, din 2004, în *The New Yorker* și ocazional în alte publicații, inclusiv în *The Wall Street Journal*.

Primul artist care l-a inspirat, unul dintre preferații lui, este Charles M. Schulz, ilustratorul care l-a creat pe Snoopy în banda desenată *Peanuts*. Iar desenatorul de la *The New Yorker* ale cărui creații le-a admirat mai întâi este Charles Addams, creatorul *Familiei Addams*.

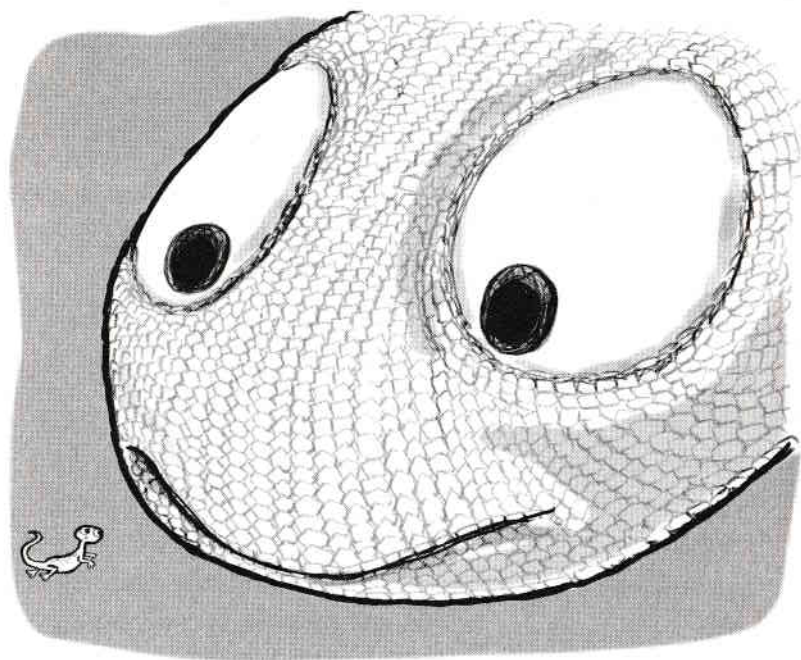
A studiat scriere literară și editare la Emerson College, sperând să devină scriitor. A început prin a scrie comedie pentru televiziune, pentru emisiuni ca *Saturday Night Live* sau *Late Night with Conan O'Brien*. Glumele și comedia s-au concretizat apoi în seria de scurte animații numită *Pale Force*, difuzată în emisiunea *Late Night with Conan O'Brien*.

A scris și o serie de romane pentru copii, primul dintre ele fiind *How to Sell Your Family to the Aliens* (*Cum să-ți vinzi familia extraterestrilor*), urmat de *How to Properly Dispose of Planet Earth* (*Cum să scapi definitiv de planeta Pământ*) și *How to Win the Science Fair When You're Dead* (*Cum să câștigi la Târgul de Științe*). Seria se bazează pe texte comice presărate cu ilustrații inedite, prezentând situații absurde, amuzante și aventuroase din viața trăsnitei familii Conklin.

**CUM SĂ SCAPI
DEFINITIV DE
PLANETA
PĂMÂNT
PAUL NOTH**

Traducere din engleză
de Alexandru Macovei

arthur

CUPRINS

PARTEA 1

Capitolul 1. Posibilitățile	9
Capitolul 2. De fapt.....	13
Capitolul 3. Fratele lui Alice	18
Capitolul 4. Inelul de argint în formă de șarpe	23
Capitolul 5. Șopârlini	27
Capitolul 6. <i>Never Everly</i>	31
Capitolul 7. Asteroidini	37
Capitolul 8. Musculița de oțet	45
Capitolul 9. Un semn cu lăbuța	52
Capitolul 10. Dimitrius	58
Capitolul 11. Strigarea catalogului	65
Capitolul 12. Monștri de cristal cu cap de bufniță	69
Capitolul 13. Bucățița de hârtie	78

PARTEA A 2-A

Capitolul 14. Punctul mort	85
Capitolul 15. Ca o săgeată	90
Capitolul 16. Locul de pedeapsă	101
Capitolul 17. Marea mea superputere	108
Capitolul 18. La o șuetă cu Pete	116
Capitolul 19. Bârfe	121
Capitolul 20. Ghiozdanul galben	126
Capitolul 21. Butonul	132
Capitolul 22. Când surorile se luptă	136
Capitolul 23. Ora de muzică	141

Capitolul 24. Ouroboros	153
Capitolul 25. Biletul de la Kayla	160
Capitolul 26. Planeta imperială	163
Capitolul 27. Protocolul	172
Capitolul 28. În boxa acuzaților	177
Capitolul 29. Camera sângerie	186

**Nu rata următoarea aventură
a lui Happy Conklin Junior!**

Citește câteva pagini și
vezi ce mai pune la cale neobosita bunică.

CAPITOLUL 2

INSTINCT DE UCIGAȘ

— Planul tău e groaznic, am zis eu.

— Planul meu e fără cusur, a replicat bunica.

— Pământul e distrus! am continuat eu. Mă așteaptă să-mi
pare-a fi un cusur.

— Și presupun că tu ai găsi o strategie militară mai bună?

— Normal! am zis eu. Preia mai întâi controlul Coman-
damentului Portalului. Și-atunci o să controlezi toată galaxia
chiar acum, fără niciun război. Țac, pac! Zis și făcut! Floare
la ureche!

— Floare la ureche? hohoti bunica. Tot scopul războiului,
domnule Gură Slobodă, e acela de-a risipi flota imperială
astfel încât să nu poată apăra Comandamentul Portalului. E
o strălucită *ruse de guerre*¹ Și da, unele planete vor pieri. Dar
nu poți face omletă fără a sparge câteva...

— Pământul nu e un ou! am izbucnit eu.

¹ *Ruse de guerre* – (limba franceză în original) – șiretlic de război (n.tr.).

LBRIS

We know
books

PARTEA 1

„HAPPY, PREDĂ-TE“

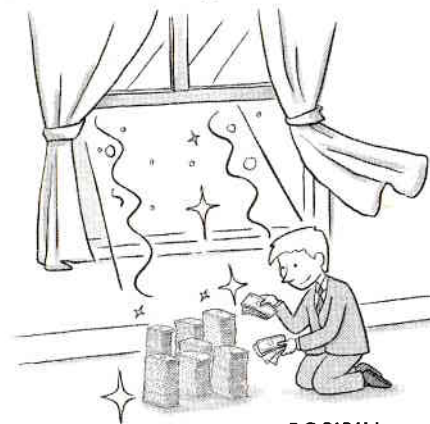

CAPITOLUL 1

POȘIBILITĂȚILE

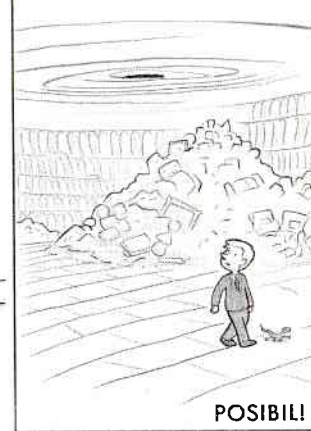
Eu, Happy Conklin Junior, am unsprezece ani. În ultimul an am învățat multe despre ce e posibil și ce nu...

SĂ-MI VÂND FAMILIA EXTRATEREȘTRILOR, DEȘI VOIAM
S-O VÂND DOAR PE BUNICA...

POȘIBIL!

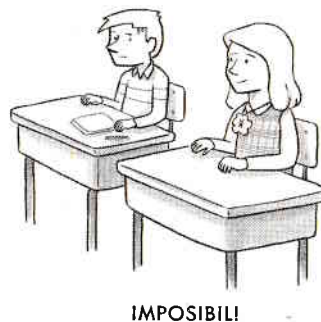
SĂ CĂLĂTORESC DINTR-O PARTE ÎN CEALALTĂ
A UNIVERSULUI PRINTR-O GAURĂ NEAGRĂ
DIN OGLINDA DE MACHIAJ A SORĂ-MII...

POȘIBIL!

S-O ÎNTREB PE NEVADA EVERLY DACĂ VREA SĂ FIE
PARTENERA MEA DE LABORATOR...

Și de ce, mă rog, era atât de imposibil s-o întreb pe Nev Everly dacă vrea să fie partenera mea de laborator? Pentru că, atunci când era prin preajmă, gura mea refuza să îi vorbească, iar creierul mi se transforma într-un terci inutil.

Prima dată când am zărit-o pe Nev nu mi-am dat seama ce efect avea asupra mea. Tot ce-am văzut a fost o fată zâmbitoare, cu păr lung și castaniu, care stătea în fața clasei. Țoalele ei vintage îți dădeau impresia că de-abia ieșise dintr-unul din filmele alea vechi, de la Hollywood.

— Copii, a zis doamna York. Avem o nouă elevă. Nevada, vrei să te prezinți clasei?

— Nu neapărat, a răspuns Nev.

Eu am râs.

În acea primă oră de științe am mai auzit-o spunând alte două lucruri care m-au făcut să râd.

„E amuzantă“, mi-am zis. „Și tu ești amuzant. Ar trebui s-o rogi să fie partenera ta de laborator.“

Așa că m-am dus la ea să mă prezint.

Apoi am trecut pe lângă ea.

Și am ajuns în fundul clasei, unde mi-am ascuțit un creion.

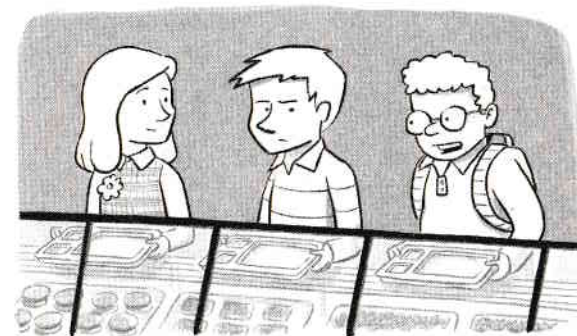
La prânz, am stat la coadă în spatele unui băiat vorbăreț pe nume Felix, care, din cine știe ce motiv, mi se adresa doar pe numele de familie, Conklin.

— De fapt, Conklin... zicea Felix.

Nev Everly s-a pus și ea la coadă chiar în spatele meu.

— Bună! i-a zis Felix. Tu ești chiar fata cea nouă! Eu sunt Felix.

— Hei, a răspuns ea. Eu sunt Nev.

— Deci, de fapt... a continuat Felix, vrei să-ți arăt cum e pe-aici, pe la noi, pe la cantină?

— Să știi c-am mai fost și prin alte cantine, a zis ea. M-am prefăcut că nu-l știu pe Felix.

— Țsta e amicul meu, Conklin, a informat-o el, luându-mă cu brațul pe după umeri.

— Bună, m-a salutat Nev.

Ăla a fost momentul în care creierul mi s-a transformat într-un terci.

N-am scos o vorbă. Doar m-am holbat la ea.

— Conklin și cu mine avem amândoi șopârle, a anunțat-o Felix.

— Hm, a făcut ea.

— E chiar adevărat, a zis el, uitându-se la mine. De fapt, acum că mă gândesc la asta, Conklin, dat fiind că amândoi avem șopârle, ar trebui să fim parteneri la ora de științe. Am putea chiar să facem un proiect despre șopârle! Cât de grozav ar fi?!

În timp ce Felix se ambala din ce în ce mai tare în legătură cu toate experimentele cu șopârle pe care le-am putea face împreună, mi-am reprimat impulsul de a-l pocni în cap cu tava de mâncare.

CAPITOLUL 2

DE FAPT...

Felix se lipise de mine în prima zi din clasa a șasea. Părea să-și dorească să fie prietenul meu cel mai bun, dar și să corecteze fiecare cuvântel pe care-l scoteam pe gură.

— De fapt, Conklin, zicea el, se pronunță u-ran-gu-TAN, nu u-ran-gu-TANG.

— De fapt, Conklin, adăuga peste câteva secunde, cimpanzeii nu sunt maimuțe, ci primate mari.

— De fapt, Conklin... de fapt, Conklin... de fapt, Conklin...

Nu mă supăr dacă mă corectează cineva când greșesc, însă Felix reușea să strângă cam cincizeci de „De fapt, Conklin“ pe fiecare zi de școală.

Și, după primele douăzeci, începi să te simți ca un idiot.

Felix mai avea și tendința să vorbească în amănunt despre subiectul lui preferat, problemele digestive ale șopârlei lui, Teribilul Thor.

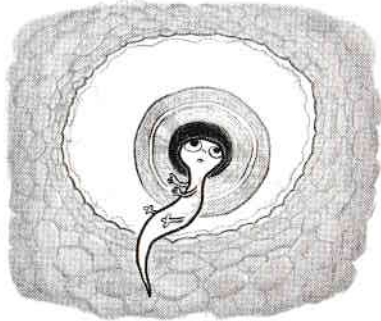
După câteva luni de așa ceva, am făcut greșeala de a-i spune că și eu aveam o șopârlă, pe nume Squeep!

— Chiar așa, Conklin? s-a mirat el. Amândoi avem șopârle? Fugi de-aici! Ce șanse erau?

Dar de ce nu pomenisem eu oare niciodată de Squeep! și nici nu mă referisem la el ca la „șopârta mea“?

Fiindcă lucrurile nu stăteau deloc așa.

Squeep! nu era animalul de companie al nimănui și nici nu mai fusese o șopârlă adevărată încă de când îl furase Alice și-l ascunsese în Ușorganizator,

un spațiu de depozitare infinit, alimentat cu energie de o gaură neagră.

Călătoria asta prin spațiu-timpul extradimensional produsese în Squeep! niște modificări profunde și tulburătoare.

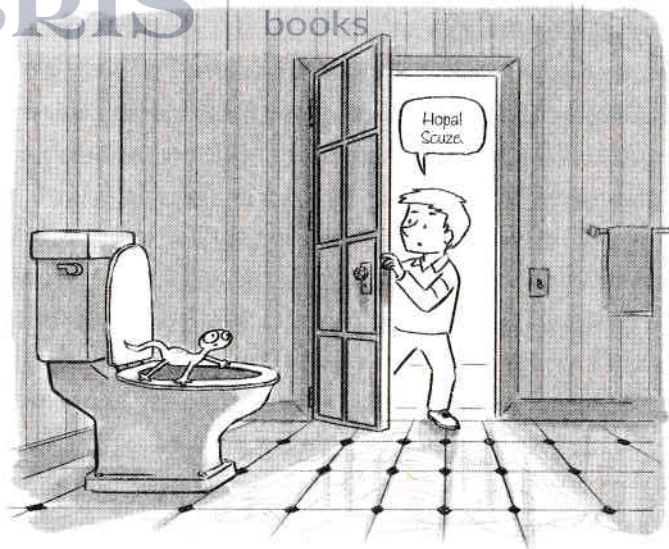
Sigur, încă mai arăta ca o șopârlă, dar se comporta mai mult ca un ambasador venit din altă dimensiune. Părea să aibă imunitate diplomatică față de legile fizicii noastre. Scăpa de oriunde l-aș fi pus și apărea unde te așteptai mai puțin, uneori peste doar câteva secunde.

Se mutase din terariul de la fosta mea școală primară, ceea ce era de înțeles. Odată ce ai trăit într-o gaură neagră și ai străbătut galaxia de la un capăt la celălalt, cum ai mai putea să stai toată ziua pe-o piatră și să mănânci insecte? În plus, o nouă șopârlă, pe nume Pete, îi luase locul ca animal de companie al clasei. Așa se face că Squeep! s-a hotărât să locuiască cu mine. În cele mai multe dimineațe, mă trezeam cu el dormindu-mi pe piept sau pe frunte.

Nu era atât „un animal de companie“, cât un „coleg de cameră solzos, care-mi dormea pe cap“.

Mie Squeep! îmi plăcea mai mult decât orice alt animal de companie obișnuit.

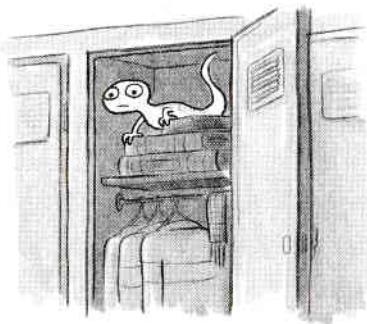
După animalele de companie șopârle obișnuite trebuie să cureți, trebuie să le hrănești și să le îngrijești. De asemenea, dacă e să-l crezi pe Felix, sunt predispuse la constipație. Teribilul Thor nu putea să facă caca decât stând într-o cadă cu apă caldă. Din câte spunea Felix,

la ei în familie se certau constant pe al cui rând era „să scoată șopârla la căcuță“.

Din fericire, Squeep! prefera să-și găsească singur de mâncare și n-a trebuit să-mi fac niciodată griji despre cum se duce la baie, în afară de atunci când am intrat din greșeală peste el.

Ce nu-mi plăcea, însă, era modul în care Squeep! tot dispărea și apărea. O numeam mișcarea lui de Șopârlini, după faimosul artist al evadărilor Harry Șopârlini.

Mă enerva de câte ori făcea câte-o Șopârlini, dar în special atunci când l-am descoperit înăuntrul dulapului meu de la școală. Stătea pur și simplu acolo, pe raftul de sus, holbându-se la mine. A refuzat să iasă.

După multă muncă de convingere, am încercat să închid ușa, doar ca să-i arăt cât de serios eram. Dar când am deschis-o din nou, Squeep! dispăruse, lăsând în urmă doar o cochilie de scoică cenușie. Restul zilei mi l-am petrecut scormonindu-mi creierii să-mi dau seama cum și de ce făcuse asta.

Am început să observ și alte mici „daruri de despărțire“ pe care Squeep! mi le lăsa ori de câte ori dispărea: scoica aia, un nacho, capacul unei sticle.

Părea că vrea să-mi transmită ceva cu toate flecușetele astea.

Dar ce?

Am început chiar să țin un „Decoder de Flecușețe“ pe ultima pagină a caietului meu de algebră pregătitoare ca să-mi dau seama ce însemna fiecare:

Decoder de Flecușețe

